

Arrest

nr. 134 598 van 4 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 30 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. KÖSE, die loco advocaat L. TIMMERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een 31 jarige man van de Peul etnie en u bezit de Guineese nationaliteit. U bent geboren in de stad Mamou en ging er naar de middelbare school. In 2007 ging u naar de hoofdstad Conakry waar u ging studeren aan de universiteit, "Université Mercure International," een universiteit voor de rijkere klasse in Guinee. U behaalde uw diploma in 2011.

Tijdens uw studies leerde u (F.C.) kennen. Jullie schoten goed met elkaar op en werden uiteindelijk verliefd. (F.C.) was van de Malinké etnie en haar vader bekleedde verschillende hoge functies binnen het staatsapparaat in Guinee. U kende (F.C.) sinds 2007 maar jullie begonnen een relatie in 2009. Jullie wilden graag met elkaar trouwen en daartoe moesten jullie de toestemming vragen aan (F.C.) haar vader die op dat moment gouverneur van de stad Nzérékoré was. Op 25 januari 2009 werd u door (F.C.) gevraagd om naar haar huis te komen om haar hand te vragen aan haar vader. Deze wees uw

voorstel resoluut af omdat u tot de Peul etnie behoorde. Daarop maakte (F.C.) zich kwaad en ging ze bij een vriendin wonen en kwam bijna niet meer naar huis. Nadat (F.C.) een hele tijd niet meer naar huis was gekomen nam haar moeder contact op met haar vader in Nzérékoré. Deze besloot naar Conakry te komen en zei tegen (F.C.) dat zij toch met u mocht huwen en dat hij uw adres wilde.

Op 8 augustus 2009 stuurde haar vader vervolgens de gendarmen naar uw huis. U was op dat moment bij een vriend maar u werd gewaarschuwd. U besloot op dat moment om naar Mamou terug te keren. (F.C.) belde u en ze kwam bij inwonen. Ze bleef ongeveer twee weken bij u wonen. Haar vader stuurde daarop eerst gendarmen naar haar beste vriendin om te horen waar ze was en daarna, op 31 augustus 2009 kwamen de gendarmen bij u thuis in Mamou. Ze pakten u op en namen u mee naar de gendarmerie van de wijk Hamdallaye in Conakry. U werd er 8 dagen vastgehouden en gefolterd in het bijzijn van (F.C.) haar vader. Uiteindelijk moest u een document ondertekenen waarin stond dat u nooit nog contact zou hebben met zijn dochter of dat u anders zou vermoord worden.

Eens u genezen was ging u in Conakry bij uw broer wonen. Nadat u uw diploma gehaald had ging u opnieuw in Mamou wonen en begon u te werken als manager van een tankstation van Shell. Af en toe moest u nog eens in Conakry zijn op het bureau van Shell. Telkens u in Conakry was zocht u (F.C.) op. Ze vertelde u dat ze zou uitgehuwelijkt worden aan een oudere, hooggeplaatste militair maar dat ze dat niet wilde. In september 2012 bezocht u (F.C.) nogmaals. Enkele weken later belde ze u om te melden dat ze zwanger was. Ze wilde een abortus laten plegen. Op 2 oktober 2012 liet ze die abortus uitvoeren maar kreeg ze complicaties. Ze verbleef eerst bij een vriendin maar toen de complicaties te erg werden contacteerde die de ouders van (F.C.). Ze werd naar het ziekenhuis gebracht en haar vriendin werd opgesloten.

(F.C.) haar vader organiseerde meteen met een klopjacht. Gelukkig kende uw broer iemand van de politie van Mamou die u waarschuwde. U werd thuis gezocht in Mamou maar omdat u op de hoogte was wist u naar Conakry te vluchten. U leefde er ondergedoken tot 3 november 2012.

Uw broer besloot dat het beter was voor u om het land te verlaten. Hij regelde uw reis en u verliet Guinee op 3 november 2012. Daags nadien kwam u in België aan en op 5 november 2012 vroeg u asiel aan.

Na uw aankomst in België hoorde u van uw oudere broer dat de autoriteiten in maart 2013 op nieuw bij jullie binnen waren gevallen. Deze keer viseerden ze uw vader. Hij had mee ondertekend dat u (F.C.) zou met rust laten. Ze beschuldigden hem ook voor de UFDG te werken. Hij werd opgepakt en uw moeder werd geslagen.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: uw geboorteakte, uw rijbewijs, een badge van shell, uw gelegaliseerde diploma's, een badge van de universiteit, een artikel en drie foto's van uw arrestatie.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient besloten te worden dat ik u het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet niet kan toekennen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u geen enkel aanvaardbaar begin van bewijs neerlegt aangaande uw vluchtrelaas. Wat betreft de drie foto's die u neerlegt ter staving van uw arrestatie dient gesteld te worden dat het geenszins mogelijk is dat deze, zoals u verklaart, door uw broer zouden genomen zijn met zijn gsm vanaf het terras boven een huis en dat u daarenboven niet zou geweten hebben dat hij deze foto's nam (CGVS, 24 maart 2014 (hierna CGVS 1), p. 10, p. 18). Deze foto's zijn heel duidelijk vanop korte afstand genomen, u kijkt bovendien op één van de foto's recht in de lens. Ook één van de soldaten in kwestie kijkt recht naar de fotograaf. In dit opzicht is het ook geenszins plausibel dat uw broer niet zou aangesproken zijn of lastig gevallen zijn door de soldaten door het feit dat hij foto's trok (CGVS, 24 april 2014 (hierna CGVS 2), p. 12). De door u geschetste context waarin deze foto's zouden genomen zijn stemmen aldus niet overeen met hetgeen objectief uit deze foto's valt af te leiden hetgeen afbreuk doet aan de bewijswaarde die deze foto's hebben. Bovendien kan gesteld worden dat de discrepantie tussen uw verklaringen en het door u gepresenteerde bewijsmateriaal uw geloofwaardigheid eerder ondergraaft dan dat zij uw verklaringen weten te staven. Wat betreft het door u voorgelegde artikel dient ook gesteld te worden dat de inhoud hiervan niet overeen stemt met uw verklaringen. Zo staat in het artikel geschreven dat uw problemen zouden begonnen zijn nadat (F.C.) het huwelijk met een oudere man zou geweigerd hebben (zie artikel in administratief dossier) terwijl uit uw verklaringen blijkt dat uw problemen zouden begonnen zijn toen u (F.C.) haar hand vroeg aan haar vader en zij na diens weigering niet meer naar huis terug kwam (CGVS 1, p. 10). Verder staat in het artikel ook te lezen dat de dokter die de abortus had uitgevoerd eveneens vervolgd werd door de vader van (F.C.), hetgeen u nooit vermeld hebt tijdens uw asielprocedure. Indien de dokter die (F.C.) haar abortus pleegde werkelijk werd opgepakt dan kan redelijkerwijs verwacht worden dat u hier ook melding van maakt. Daarnaast is het ook uiterst verwonderlijk dat er in het artikel geen melding gemaakt wordt

van het feit dat (F.C.) haar vriendin bij wie ze logeerde werd opgepakt, noch van de achtergrond van (F.C.) en van de functie die haar vader bekleedt binnen het Guinees staatsapparaat. Gezien dit toch cruciale elementen zijn uit uw relaas die de nieuwswaarde van dit artikel toch aanzienlijk zouden vergroten is het uiterst merkwaardig dat deze niet vermeld worden. Het is ook eerder vreemd dat u eerst verklaart dat een vriend van u, (A.) iets op het nieuws gehoord had, waarna u op internet bent beginnen zoeken en dit artikel gevonden heeft (CGVS 1, p. 3) terwijl u later verklaarde dat (A.), die u hier in België ontmoet had, u dit artikel heeft getoond (CGVS 2, p. 12). Dat u geen eenduidige verklaringen aflegt met betrekking tot hoe u op de hoogte bent gekomen van het bestaan van dit artikel doet ook afbreuk aan de geloofwaardigheid hieromtrent. Tenslotte wijzen we er nog op dat uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat heel wat Guineese actualiteitsites geherbergd worden in het buitenland zonder dat hier enige controle wordt op uitgeoefend. Reporters zonder grenzen lijsten een aantal betrouwbare sites op, waartoe conakryactu.com, de site waarvan uw artikel afkomstig is, niet gerekend wordt. Daarnaast is corruptie ook een vaak voorkomend fenomeen binnen de Guineese geschreven pers (zie administratief dossier). Dit artikel zou enkel een begin van bewijs kunnen uitmaken indien het gepaard ging met plausibele verklaringen, hetgeen bij u geenszins het geval is.

Gezien u geen enkel aanvaardbaar begin van bewijs weet neer te leggen aangaande uw verklaarde problemen zijn wij genoodzaakt om ons voor de analyse van uw vrees te baseren op uw verklaringen. Deze zijn echter geenszins plausibel te noemen.

U verklaarde dat u (F.C.) haar hand ging vragen op 25 januari 2009 en dat u die geweigerd werd omdat u van de Peul etnie bent. (F.C.) zou hierop kwaad weggegaan zijn en niet meer naar huis gegaan zijn sindsdien. Pas op 8 augustus 2009 zou de politie, op aangeven van (F.C.) haar vader, naar u op zoek gegaan zijn (CGVS 1, p. 10). Het is uiterst merkwaardig dat het meer dan 6 maand duurde vooraleer de ouders van (F.C.) actie ondernamen aangezien zij reeds sinds 25 januari niet meer naar huis terugkeerde. Daarnaast is het ook geenszins plausibel dat nadat u gezocht werd in Conakry door de gendarmen, u zich gaat terugtrekken in Mamou bij uw familie, waarvan u afkomstig bent en dat u daar dan nog samen met (F.C.) gaat wonen, de reden waarom u gezocht werd (CGVS 1, p. 10; CGVS 2, p. 3). Indien u werkelijk actief vervolgd werd door de gendarmen en de vader van (F.C.), die een hoge positie bekleedde binnen het Guinees staatsapparaat, omwille van uw relatie met (F.C.) dan kan redelijkerwijs verwacht worden dat u zich ergens schuil gaat houden waar de autoriteiten u niet zouden zoeken en dus niet in het huis van uw broer, in dezelfde wijk als uw ouders (CGVS 1, p. 6; CGVS 2, p. 3). Er kan eveneens verwacht worden dat u op dat moment geen contacten onderhoudt met (F.C.) tot de zaken enigszins bekoeld zijn. Dat u dit wel doet is geenszins plausibel te noemen.

Verder is het ook weinig plausibel dat de ouders van (F.C.) meteen de gendarmen op u afstuurden zonder eerst enige andere stappen te ondernemen. U verklaarde dat (F.C.) vooral bij vriendinnen verbleef (CGVS 2, p. 5) en dat zij nog steeds school liep (CGVS 2, p. 6). In dit opzicht is het merkwaardig dat haar vader haar niet eerst tot de orde riep en contact met haar zocht via school of via haar vriendinnen maar daarentegen meteen de autoriteiten op u afstuurde.

Verder is het evenmin plausibel dat u, nadat u in september 2009 9 dagen gedetineerd en gefolterd werd en een document diende te tekenen dat u (F.C.) met rust zou laten, opnieuw naar dezelfde school ging als (F.C.) en u eerst met haar telefonisch contact hield en later ook opnieuw een relatie met haar begon (CGVS 1, p. 11; CGVS 2, pp. 9 – 10). Er kan redelijkerwijs verwacht worden dat indien u daadwerkelijk negen dagen lang gefolterd werd, dit dermate traumatiserend zou zijn dat u geen contact meer zou opzoeken met (F.C.). Daarenboven is het evenmin plausibel dat de vader van (F.C.) u laat oppakken door de gendarmen, u laat folteren en u en uw vader een document laat tekenen dat u (F.C.) niet meer mag zien, maar u toch uw studies op dezelfde universiteit als (F.C.) zou kunnen verder zetten zonder dat hij hierin tussen kwam.

Vervolgens is het ook weer weinig plausibel dat, wanneer u na de abortus van (F.C.) opnieuw gezocht werd door haar vader, u zich ging schuilhouden bij uw broer (CGVS 2, p. 11). Uw eerdere ervaringen uit 2009 in acht genomen, waar de gendarmen u kwamen zoeken in Mamou en in Conakry, kan redelijkerwijs verwacht worden dat u zich gaat schuilhouden op een plaats waar de autoriteiten u niet zouden zoeken. Dat u zich echter gaat schuilhouden in het huis van uw broer, wat voor de autoriteiten een evidente plaats lijkt om u te gaan zoeken, is geenszins plausibel en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Tenslotte dient ook nog vermeld te worden dat uw verklaringen omtrent de documenten die u gebruikte voor uw reis naar België geenszins plausibel zijn. Zo zou u een paspoort gekregen hebben van de smokkelaar waar niet uw foto instond en zou u niet weten welke naam in dat paspoort stond. De smokkelaar zou u ook nooit gebriefd hebben over wat u zou moeten zeggen of doen aan de controlepost op de luchthaven (CGVS 1, pp. 4 – 5). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat niet EU – burgers op de luchthaven “Brussel -internationaal” steevast aan een identiteitscontrole onderworpen worden. Hierbij wordt in eerste instantie de foto op het identiteitsdocument vergeleken met de persoon die het document voorlegt (zie administratief dossier). Van een smokkelaar kan

redelijkerwijs verwacht worden dat hij dit weet en u daarop voorbereidt en van u kan redelijkerwijs verwacht worden dat u de naam weet die in uw paspoort staat. Dat dit niet het geval is doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Daarnaast is het feit dat u enerzijds reist met vervalste documenten (CGVS, pp. 4- 5) en anderzijds toch uw authentieke documenten op zak heeft tijdens uw reis ook eerder vreemd (CGVS, p. 6).

Bovenstaande bevindingen in acht genomen kan u het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 A of B niet worden toegekend.

De overige door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan deze bevindingen. Uw geboorteakte toont enkel uw identiteit aan die hier niet ter discussie staat. Uw diploma's en studentenbadge toont enkel aan dat u in Guinee gestudeerd heeft, ook dit staat niet ter discussie. Uw rijbewijs toont aan dat u in Guinee gemachtigd was om een voertuig te besturen en uw badge van "shell" toont aan dat u in een tankstation gewerkt heeft, ook deze gegevens worden niet betwist.

In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn definitief, de nieuwe regering is gevormd en de oppositie zetelt in het parlement.

Artikel 48/4 §2C van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlands of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

Verzoeker wijst er vooreerst op dat de feiten zoals weergegeven in de bestreden beslissing niet volledig juist zijn: "Verzoeker merkt op dat zijn broer het hoofd van de gendarmerie kende en niet 'iemand van de politie' (p2 1ste volledige alinea). Bovendien met betrekking tot de 3de alinea van pagina 2 is het zo dat ze bij een huiszoeking bij zijn ouders foto's gevonden hebben van zijn vader in UFDG kringen. Zijn vader was ook voorzitter van het 'comité de base' van de wijk. Voor het overige verwijst verzoeker naar het feitenrelaas zoals weergegeven in de bestreden beslissing."

Verzoeker voert aan dat volgens rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens het begin van bewijs kan steunen op rapporten. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een rapport over de situatie van de Peuletnie in Guinee van 17 september 2013, waaruit volgens hem blijkt dat Alpha Condé, de Guineese president, een genocide voorbereidt tegen de Peuletnie.

Met betrekking tot de door hem neergelegde foto's merkt verzoeker op dat deze foto's niet door hem zelf gemaakt werden, maar door zijn jongere broer. Deze broer heeft aan verzoeker gemeld hoe de foto's werden gemaakt. Verzoeker merkt op dat een foto slechts een momentopname is, zodat het perfect mogelijk is dat zijn broer net een foto maakte terwijl verzoeker een fractie van een seconde naar de lens heeft gekeken zonder dat hij zich er bewust van was dat zijn broer daar op die plaats een foto aan het maken was. Het is volgens hem geenszins onwaarschijnlijk dat noch verzoeker, noch de arrestanten zijn broer niet gezien hebben. Met de moderne technologie is het perfect mogelijk om met een GSM-toestel kwalitatief zeer goede foto's te maken en in te zoomen.

Vervolgens wijst verzoeker erop dat hij het door hem neergelegde krantenartikel niet zelf heeft geschreven en er evenmin de opdracht toe gegeven heeft. Verzoeker stelt dienaangaande: *“Verzoeker kan onmogelijk weten waarom de journalist bepaalde dingen wel of niet hebben opgenomen. De journalist is uiteraard afhankelijk van zijn bron. Het is niet onwaarschijnlijk dat de bron het verhaal van verzoeker minder goed kent dan verzoeker zelf. Indien verzoeker op een of andere wijze achter het krantenartikel zou hebben gezeten, zou hij er toch zeker voor gezorgd hebben dat dit voor 100% overeen zou komen met het verhaal dat hij aan het CGVS heeft verteld. Dat dit niet zo is, pleit net voor de geloofwaardigheid van het verhaal van verzoeker. De journalist weet duidelijk niet helemaal goed waar de klepel hangt en dat maakt het verhaal net geloofwaardig.”* Verzoeker stelt verder dat zijn goede vriend (A.) al surfend bij dit artikel is uitgekomen en dit aan verzoeker gemeld heeft, waarna verzoeker zelf ook de desbetreffende website gevonden heeft.

Vervolgens stelt verzoeker dat (F.C.) over en weer naar huis ging zonder dat zij er eigenlijk verbleef of bleef slapen, dat zij nog wel eens op bezoek kwam. Het is dus niet zo dat zij gedurende zes maanden niet meer bij haar thuis geweest is, aldus verzoeker.

Verzoeker hield zich schuil in een huis waarvan (F.C.)'s vader niets afwist. Het huis was pas gebouwd door zijn broer in Conakry, waarna deze een aanbod had gekregen om naar Mamou te komen om er gerant te worden van een tankstation. Het huis was onbewoond en een ideale schuilplaats. Zelfs verzoekers eigen ouders wisten niet dat hij er met (F.C.) verbleef. Verzoeker voegt hieraan toe: *“Verzoeker geeft achteraf toe dat zijn handelingen toen niet altijd 100% rationeel waren ingegeven. Verzoeker was op dat moment zeer erg verliefd op (F.C.), wenste zelfs met haar te trouwen, en het is daarom dat verzoeker meer beslissingen nam met zijn hart dan met zijn verstand. De liefde was sterker dan de rede.”*

Verder merkt verzoeker op dat hij niet weet en ook niet kan weten waarom (F.C.)'s vader bepaalde handelingen heeft gesteld. Verzoeker en (F.C.) zaten niet meer samen in de klas omdat ze een verschillende afstudeerrichting hadden en mekaar in de lessen niet meer tegenkwamen.

Vervolgens benadrukt verzoeker dat hij niet de naam kende van de persoon met wiens identiteit hij reisde. Wel was zijn foto op het paspoort afgebeeld. Verzoeker werd geïnstrueerd om de smokkelaar gewoon te volgen en niet teveel vragen te stellen.

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de *“schending van de redelijke termijn voor de asielbehandeling”*.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker het volgende:

“Verzoeker heeft reeds op 5 november 2012 asiel aangevraagd in België, doch hij kreeg slechts op 24 maart 2014 een eerst kans om zijn asielrelaas te vertellen. Terwijl het dossier toch op 13 november 2012 aan het CGVS werd overgemaakt.

Er waren dus meer dan 16 maanden verstreken tussen de asielaanvraag en de behandeling van het dossier door het CGVS. Dit bezorgde verzoeker enorm veel stress en dit leidt er ook toe dat verzoeker onvermijdelijk meer kans heeft gehad om essentiële elementen van zijn asielrelaas te vergeten.”

2.1.3. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een rapport met betrekking tot de Peul in Guinee (stuk 3).

2.1.4. Verweerder voegt bij zijn nota met opmerkingen de COI Focus “Guinee. De etnische situatie” van 18 november 2013 (bijlage 1) en de COI Focus “Guinee. Situation sécuritaire “addendum” van 15 juli 2014 (bijlage 2).

2.2.1. Gelet op hun onderlinge samenhang worden de ingeroepen middelen hieronder samen behandeld.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Verzoeker toont niet aan welk belang hij heeft bij het aanvoeren dat zijn asielaanvraag sneller had moeten worden behandeld. Hij kan immers niet beweren benadeeld te zijn door de lange duur van de asielpcedure nu hij hierdoor langer bescherming genoot tegen de beweerdte vervolging en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van zijn relaas. Daarenboven is een langdurig verblijf in België niet relevant voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Er zijn geen wettelijke bepalingen of beginselen die de commissaris-generaal of de Raad toelaten de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen omdat de asielaanvraag niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld.

Waar verzoeker enkele correcties aanbrengt in het feitenrelaas zoals dit in de bestreden beslissing wordt weergegeven, dient opgemerkt dat verzoeker in het vervolg van zijn verzoekschrift nergens aanduidt op welke wijze deze correcties de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht zouden kunnen stellen.

Waar verzoeker een rapport bijbrengt over de situatie van de Peul in Guinee (verzoekschrift, stuk 3), wijst verweerder er in zijn nota met opmerkingen terecht op dat dit rapport slechts gebaseerd is op één enkele bron, terwijl uit de informatie in de COI Focus "Guinee. De etnische situatie" van 18 november 2013 (nota met opmerkingen, bijlage 1), die gebaseerd is op een veelheid aan bronnen, nergens blijkt dat er in Guinee sprake zou zijn van de voorbereiding om over te gaan tot een genocide tegen de Peul in Guinee. Tevens blijkt uit deze COI Focus dat men in Guinee geen vervolging dient te vrezen louter omwille van het behoren tot de Peuletnie.

Met betrekking tot de door hem neergelegde foto's (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) komt verzoeker niet verder dan het opwerpen van enkele blote beweringen, die evenwel de pertinente motieven in de bestreden beslissing niet kunnen weerleggen. Uit de foto's blijkt immers zeer duidelijk dat zij niet genomen kunnen zijn door zijn broer met een telefoon vanop een terras boven een huis en dit zonder dat verzoeker of de betrokken soldaten hiervan wisten, zoals verzoeker beweert (gehoorverslag CGVS 24 maart 2014 (hierna: gehoor I), p. 10 en 18-19).

Ook wat betreft het door hem neergelegde krantenartikel (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) komt verzoeker niet verder dan het opwerpen van blote beweringen en het uiten van ongefundeerde veronderstellingen. Dit verweer is evenmin dienstig om de pertinente motieven in de bestreden beslissing dienaangaande te weerleggen. Verzoekers bewering dat de journalist afhankelijk is van zijn bron, dat, indien hij zelf achter het artikel had gezeten, hij ervoor gezorgd zou hebben dat het 100% overeenstemt met zijn relaas en dat de journalist niet weet waar de klepel hangt, doet geen afbreuk aan het feit dat verzoeker dit krantenartikel zelf neerlegt ter staving van zijn asielaanvraag. Dat de inhoud van het krantenartikel niet overeenstemt met verzoekers relaas doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit relaas en aan de bewijswaarde van het artikel. Wat betreft de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheid met betrekking tot zijn vriend (A.), komt verzoeker niet verder dan het bevestigen van één versie van deze tegenstrijdigheid, hetgeen evenwel de tegenstrijdigheid op zich niet ongedaan kan maken. Verder brengt verzoeker geen enkel stuk bij waaruit blijkt dat verweerders informatie over de corruptie binnen de Guineese geschreven pers onjuist of achterhaald is. De bestreden beslissing stelt dan ook terecht: *"Bovendien kan gesteld worden dat de discrepantie tussen uw verklaringen en het door u gepresenteerde bewijsmateriaal uw geloofwaardigheid eerder ondergraaft dan dat zij uw verklaringen weten te staven. Wat betreft het door u voorgelegde artikel dient ook gesteld te worden dat de inhoud hiervan niet overeen stemt met uw verklaringen. Zo staat in het artikel geschreven dat uw problemen zouden begonnen zijn nadat (F.C.) het huwelijk met een oudere man zou geweigerd hebben (zie artikel in administratief dossier) terwijl uit uw verklaringen blijkt dat uw problemen zouden begonnen zijn toen u (F.C.) haar hand vroeg aan haar vader en zij na diens weigering niet meer naar huis terug kwam (CGVS 1, p. 10). Verder staat in het artikel ook te lezen dat*

de dokter die de abortus had uitgevoerd eveneens vervolgd werd door de vader van (F.C.), hetgeen u nooit vermeld. hebt tijdens uw asielprocedure. Indien de dokter die (F.C.) haar abortus pleegde werkelijk werd opgepakt dan kan redelijkerwijs verwacht worden dat u hier ook melding van maakt. Daarnaast is het ook uiterst verwonderlijk dat er in het artikel geen melding gemaakt wordt van het feit dat (F.C.) haar vriendin bij wie ze logeerde werd opgepakt, noch van de achtergrond van (F.C.) en van de functie die haar vader bekleedt binnen het Guinees staatsapparaat. Gezien dit toch cruciale elementen zijn uit uw relaas die de nieuwswaarde van dit artikel toch aanzienlijk zouden vergroten is het uiterst merkwaardig dat deze niet vermeld worden. Het is ook eerder vreemd dat u eerst verklaart dat een vriend van u, (A.) iets op het nieuws gehoord had, waarna u op internet bent beginnen zoeken en dit artikel gevonden heeft (CGVS 1, p. 3) terwijl u later verklaarde dat (A.), die u hier in België ontmoet had, u dit artikel heeft getoond (CGVS 2, p. 12). Dat u geen eenduidige verklaringen aflegt met betrekking tot hoe u op de hoogte bent gekomen van het bestaan van dit artikel doet ook afbreuk aan de geloofwaardigheid hieromtrent. Tenslotte wijzen we er nog op dat uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat heel wat Guineese actualiteitssites geherbergd worden in het buitenland zonder dat hier enige controle wordt op uitgeoefend. Reporters zonder grenzen lijsten een aantal betrouwbare sites op, waartoe conakryactu.com, de site waarvan uw artikel afkomstig is, niet gerekend wordt. Daarnaast is corruptie ook een vaak voorkomend fenomeen binnen de Guineese geschreven pers (zie administratief dossier). Dit artikel zou enkel een begin van bewijs kunnen uitmaken indien het gepaard ging met plausibele verklaringen, hetgeen bij u geenszins het geval is.”

Waar verzoeker aanvoert dat (F.C.) gedurende zes maanden over en weer naar haar thuis ging zonder dat ze er eigenlijk verbleef of bleef slapen en dit tot dat haar vader het “welletjes” vond, dient opgemerkt dat verzoeker tijdens zijn eerste gehoor verklaarde dat (F.C.) na de weigering van het huwelijk met verzoeker door haar vader constant weg was en niet meer naar huis ging (gehoor I, p. 10), terwijl hij tijdens zijn tweede gehoor verklaarde dat zij toen bijna niet meer naar huis ging (gehoorverslag CGVS 24 april 2014 (hierna: gehoor II), p. 5). Opnieuw kan het bevestigen van één van de versies van deze tegenstrijdigheid in onderhavig verzoekschrift de tegenstrijdigheid op zich niet ongedaan maken. Bovendien geeft verzoeker geen enkele verklaring voor het feit dat (F.C.)'s vader het na zes maanden opeens “welletjes” vond en niet meteen had ingrepen.

Verzoekers verklaring dat het huis waar hij zich schuilhield in Mamou, onbewoond was en door zijn broer pas gebouwd was, doet geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing dat verzoeker zich gaat schuil houden in het huis van een familielid in dezelfde wijk als zijn ouders en daar samen met (F.C.) verbleef, de reden waarom hij gezocht werd. Dit klemt des te meer daar verzoeker zich in 2012 na de vermeende abortus door (F.C.) opnieuw gaat schuil houden bij zijn broer, terwijl hij in 2009 reeds door de gendarmen van (F.C.)'s vader bij zijn broer werd gevonden. Waar verzoeker verder nog stelt dat hij niet meer samen met (F.C.) in de klas zat omdat zij verschillende afstudeerrichtingen hadden, dient vooreerst opgemerkt dat verzoeker tijdens zijn tweede gehoor verklaarde dat zij elkaar soms nog zagen in de klas (gehoor II, p. 9). Tevens dient opgemerkt dat het feit dat zij elkaar minder zagen tijdens de lessen, geen afbreuk doet aan het feit dat verzoeker verklaarde dat zij naar dezelfde school gingen en zij opnieuw een relatie met elkaar begonnen (gehoor II, p. 9-10).

Waar verzoeker aanvoert dat zijn foto op het paspoort stond afgebeeld dat hij gebruikte om van Guinee naar België te reizen, dient opgemerkt dat verzoeker tijdens zijn eerste gehoor verklaarde dat zijn foto niet in het paspoort stond afgebeeld (gehoor I, p. 4).

Voorgaande vaststellingen volstaan om vast te stellen dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Guinee van 31 oktober 2013, door verweerder aan het administratief dossier toegevoegd (zie map ‘Landeninformatie’), en de COI Focus “Guinee. Situation sécuritaire “addendum” van 15 juli 2014 (nota met opmerkingen, bijlage 2) blijkt dat Guinee in 2012 en begin 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van

geweld en andere vergelijkbare daden. Guinee wordt echter niet geconfronteerd met willekeurig geweld en er is geen gewapende oppositie in het land. Uit deze informatie blijkt bovendien dat de verkiezingen van 28 september 2013 in alle rust verliepen en dat de veiligheidssituatie ongewijzigd blijft. Verzoeker brengt geen stukken bij waaruit zou kunnen blijken dat verweerders informatie onjuist of achterhaald is. Aldus is er actueel geen sprake van een situatie van willekeurig geweld in Guinee zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS